

gøres der klart opmærksom på, at Iran forsøger at styrke sine interesser i Irak og spiller en aktiv rolle i den irakiske situation, og derfor er det da en smule paradoksalt, at et antimuslimsk og antiislamistisk parti som Dansk Folkeparti er med til at styrke det mest islamiske styre i hele verden ved at støtte deltagelse i krigen. Det må hr. Skibby da forholde sig til. Det er det ene.

Det andet er, at det da er af afgørende sikkerhedspolitisk betydning, at Iran i øjeblikket spiller en stærkere og stærkere rolle, endda en så stærk rolle, at USA bliver nødt til at bøje sig i støvet for at få dem med på en fredelig løsning af Iraksituationen. Det er da ikke uinteressant.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg sagde ikke, at styrkesituationen mellem Iran og Irak og Iran og den vestlige verden er uinteressant. Jeg sagde bare, at det, vi skal forholde os til her, er den danske indsats i Irak.

Det er da rigtigt, at andre lande af rent egoistiske grunde vil kunne se det fornuftige i at prøve på at præge udviklingen og trykke på de rigtige knapper for netop at fremme deres egen politiske sag, og det er jeg da ikke i tvivl om at ledelsen i Iran også vil gøre. Men jeg mener altså ikke, det har ret meget med Folketingets konkrete dagsorden for i dag at gøre. Jeg mener, det er en anden sikkerhedspolitisk diskussion, som vi kan tage en anden dag, for som det blev nævnt af hr. Holger K. Nielsen, er der lande, som ønsker at kunne blive i stand til at benytte sig af atomvåben osv. Men det er altså en anden diskussion, og den skal ikke være med i overvejelserne i dag.

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Nu hopper kæden altså fuldstændig af for Dansk Folkepartis ordfører, når han ikke kan se, at den krig, som Dansk Folkeparti har støttet et hundrede procent og stadig støtter, mens man stadig giver et skønsmaleri af situationen, har haft store, store konsekvenser for magtfordelingen i hele regionen.

Man tror, det er løgn, at Dansk Folkeparti ikke kan se, at denne krig har styrket det iranske præstestyre, som i dag står så stærkt som i mange, mange år – ja, så stærkt, at det formentlig bliver bedt om at være med i en løsning, så USA kan komme ud af moradset på en eller anden måde. Det er da ikke uinteressant, det er da af

afgørende betydning og afgørende alvorligt, når man ser på, hvad vi er kommet ud i, synes jeg.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes egentlig, det er ganske bemærkelsesværdigt, at hr. Holger K. Nielsen nærmest står og gør sig til talsmand for, at Iran skal afskæres fra at søge politisk indflydelse på verdenen omkring sig, og at de også skal afskæres fra FN osv. Der er faktisk måske en idé i at prøve at gøre Iran lidt mere samtalevenligt, for hvis vi endelig skal tage historien frem, har den jo aldrig vist, at Iran har været særlig interesseret i at være med i en åben dialog om en åben, demokratisk og helhjertet proces. Derimod har man været interesseret i at indgå i en proces, hvor man som i dette tilfælde eksempelvis kunne tilrane sig ny viden om frembringelsen af atomvåben osv.

Det er rigtigt, at man kunne forestille sig, at Iran ville udnytte en spændt situation et andet sted i Mellemøsten og lukrere på den. Men det skal aldrig nogen sinde afskære Dansk Folkeparti fra at støtte, at man som aktiv part og aktiv partner i FN-samarbejdet har været med til at føre den FN-resolution, som vi arbejder på grundlag af i dag, ud i livet. Det har jeg det ganske fint med.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Pia Christmas-Møller.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er lidt ærgerligt, at hr. Villy Søvndal ikke er til stede, for allerede inden debatten gik i gang, havde jeg faktisk tænkt mig at starte med at sige følgende:

Situationen i Irak er meget alvorlig og på en lang række områder utilfredsstillende. Jeg har hørt statsministeren, udenrigsministeren, forsvarsministeren og mange andre sige det samme, men det har åbenbart været for døve ører, og når hr. Villy Søvndal ikke er til stede i salen lige nu, kan han ikke høre, at vi også fra konservativ side erkender, at der er store problemer i Irak.

Men når det er sagt, skal det også siges, at der er skabt en hel ny demokratisk ramme for udviklingen i Irak. Det skal vold, terror og ekstremisme ikke have held til at skjule. Irakerne har ved tre demokratiske valg trodset trusler og fare for tyranni fare for at bakke aktivt op om en demokratisk udvikling med en høj valgdeltagelse.